

benhavn, saa tror jeg egentlig, at hvis man — og det maa vel kunne lade sig gøre — vil undersøge, hvilke Indtægter vi her have af den lokale Posttrafik, saa vilde Forbedringerne i Postgangen her i Kjøbenhavn sikkert vise sig at blive mere end tilstrækkelig betalte ved den lokale Benyttelse af Posten. Det er paa den anden Side et Spørgsmaal, som jeg ogsaa syntes, at den sidste ærede Taler lige tangerede, om man ikke her er kommen længere end absolut nødvendigt, om 8 Gange Ombæring af Breve om Dagen er en absolut Nødvendighed for Kjøbenhavns Vedkommende. Jeg siger, at det er et Spørgsmaal, om det er en absolut Nødvendighed, idet Befolkningen naturligvis gerne vil have de Behageligheder, som den i denne Henseende kan faa. Men hvis man vil stille det korresponderende Publikum Valget mellem en Gang mindre Ombæring og saa at blive ved de bestaaende Takster, eller Opretholdelsen af det nuværende Antal Ombæring og Tømminger og saa et Tillæg til Brevtaksten af 25 pCt., saa er jeg temmelig overbevist om, at baade private og Forretningsmænd ville sige: Lad os saa hellere nøjes med lidt færre lokale Ombæring, hvis Prisen skal være den, der her forlanges af Regeringen.

Men Hovedgrunden til den stærke Nedgang, der har været, ligger sikkert nok paa et andet Hold, den ligger sikkert nok deri, at der er foretaget saa væsentlige Forbedringer i Postgangen ude omkring paa Landet, at Udgiften hertil er stegen i langt større Forhold end Indtægten. Dette, at man nu ude paa Landet faar bragt sine Breve og sine Aviser ind ad Døren paa lignende Maade som i Byerne, er selvfølgelig et Gode for Landbefolkningen, som jeg paa ingen Maade misunder den, tværtimod synes jeg, at det er en saare god og prise-lig Foranstaltning, men jeg synes, det er ganske urimeligt, at fordi Landboerne, hvoraf en meget stor Del ikke staar i noget stærkt Korrespondanceforhold, en Gang hver 8de eller 14de Dag kunne faa Posten ind ad deres Dør, at saa skal den Del af Befolkningen, som af Hensyn til dens Næringsvej er tvungen til at føre en stor og udstrakt Korrespondance, derfor betale en Ekstraskat paa dens Korrespondance. Jeg synes, det er naturligere, naar man vil give en Samfundsklasse, en Del af Befolkningen et Gode, at man hjælpes ad i Fællesskab med at bære de forøgede Udgifter, der herved fremkomme, og ikke paalægge Udgifterne hertil som en særlig Skat, der kommer til at hvile paa en særlig Klasse

Mennesker i Kraft af deres Næringsdrift og Virksomhed. Det er vistnok saaledes, at en Forretningsmand i Kjøbenhavn eller i en af vore større Byer meget let ved denne Portoforhøjelse, her er Tale om, kan komme af med en Ekstraudgift af op til 1,000 Kr. om Aaret og maaske i visse Tilfælde med endnu mere. Jeg synes, det er lidt urimeligt at komme ind paa en saadan Ekstrabeskatning, fordi man har villet gøre Postgangen bedre. Det har min fulde Tilslutning, at man har gjort den bedre. Jeg synes blot, at hvis Postvæsenet ikke kan dække de dertil fornødne Udgifter, saa maa vi i Fællesskab finde os i at bære disse, saa maa Statskassen dække det Tab, som derved fremkommer. Jeg synes ogsaa, at det er meget rimeligt, at en stor Del af Befolkningen, som efter den Skatteomlægning og de Skatteprojekter, der ere fremme, vil komme til at betale højere Skatter, ikke er synderlig glad ved samtidig dermed at faa nogle af dens daglige Udgifter ret betydeligt forhøjede.

Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man gaar til Nedsættelse af Udgifterne paa Pengebreve og Pakker, men hvad jeg ikke kan gaa med til, er Forhøjelsen af Portotaksten ud over en ganske enkelt, som jeg senere skal gøre et Par Bemærkninger om, men ellers mener jeg, at det vil være det rigtigste paa dette Omraade at blive staaende ved de nuværende Forhold. Ganske vist, naar man skal have Penge, er det naturligt, at man griber til de Midler, der staa til ens Raadighed, og Regeringen har nu valgt og mener maaske, det er den rigtige Vej, at gaa til disse Forhøjelser. Ellers synes jeg dog, den maatte have stejlet over dette Forslag, som blandt andet gaar ud paa, at Postanvisninger paa 10—30 Kr. fremtidig forhøjes med ikke mindre end 87 pCt. og Postopkrævninger paa samme Beløb med 75 pCt. Nu er det jo dog afgjort, at enten Talen er om en Forsendelse af 10 Kr. eller om en Forsendelse af 30 Kr., er Postvæsenets Ulejlighed ganske den samme, der er egentlig ikke nogen væsentlig Forskel. Den ærede sidste Taler mente, at Avisporto og Brevporto maatte kaldes for Følkeporto, men at det samme ikke kunde siges om Postanvisninger, Postopkrævninger osv. Jeg tror dog, at saa længe man bevæger sig inden for Summer paa 1—30 Kr., er det i meget stort Omfang, at slige Forsendelser benyttes, og der er det ogsaa Befolkningens almindelige Lag, der benytte denne Forsendelsesmaade i ret betydelig Udstrækning, og de ville blive